

PAKLI SPÍŠ DO OBĚDA, NEZLOB SE NA SOUSEDA, ŽE VSTÁVÁ V DOBĚ RANNÍ A NEZVE TĚ NA SNÍDANI

(Ukrajinské přísloví)

ČÍSLO 1* ROČNÍK V* 11. 1. 2012* (ČAS 1 – ročník XVI* Kurýr ročník VII)

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

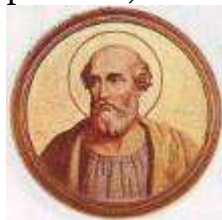
Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®. Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; vpoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrle. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Dnes 11. ledna by měla vlastně začít pravá zima

NA SVATÉHO HYGINA PRAVÁ ZIMA ZAČÍNÁ

Zůstala tato pranostika, ale svatý Hygin již bohužel zmizel z našeho kalendáře, nahradila ho Bohdana. Přesto nebude na škodu, když si připomeneme, že letos je tomu asi 1870 let od roku 142, v němž byl tento devátý papež Hyginus snad umučen (prameny o jeho konci jsou velice nejasné). Pokud jste byli po svém narození pokřtěni, nebo dali – li jste pokřtít vaše děti za přítomnosti kmotra nebo kmotry,

vděčíte za provádění tohoto aktu papeži Hyginovi. On to byl, kdo také stanovil, že je nutno, aby při svátosti křtu a bířmování byli přítomni kmotři. O jejich funkci uvedl, že jejich úkolem je „být dobrými věřícími, schopnými a ochotnými být oporou nově pokřtěnému, na jeho cestě křesťanským životem“.

Své funkce se ujal v roce 137 a mimo jiné ustanovil různé rozdělení duchovních povinností, stanovil hierarchii náboženské obce a nařídil, aby všechny kostely byly řádně vysvěcovány. Do Říma přišel z Athén. Byl synem athénské filozofa, sám se filozofií zabýval a v Římě se stal biskupem, poté byl povolán před 1875 lety k řízení církve. Jeho nekompromisní vystupování proti „bludařům“, kteří se nazývali *gnostiky* a vykládali Písmo svaté odvoláváním se na nejrůznější zjevení a evidentní nepravdy, vyvolalo pravděpodobně značné pnutí v samotné církvi. Někteří gnostikové již v té době například hlásali volnou lásku a zpochybňovali posvátnost manželství. Papež Hygin byl nakonec uvržen do vězení a v roce 142 potupně snad umučen. Pro upřesnění, jeho pontifikát se datuje do let 136/138 - 140/142, přesná data jsou sporná.

Výborný nápad a podivuhodné cesty opavského podnikatele v Číně

Velká Čína lákala evropské cestovatele

oedávna. S jistou hrdostí můžeme konstatovat, že značnou roli v poznávání života této úžasné země, sehráli Češi. Když Přemysl Otakar II. připojil v druhé polovině 13. století k Českému království Furlánsko, zamiloval se jeden z rytířů jeho doprovodu do sličné Italky z vesnice Villanova, poblíž města Pordenone (dnes na severu Itálie). Jejich syn je v historii znám jako **Odorik z Pordenone** (asi 1276-1331 **na kresbě vlevo**) nebo spíše Oldřich Čech, jak se sám rád označoval. Jeho maminka pocházela z obce Udine, kde je také její slavný syn pohřben. Ten byl od jinošského věku vzděláván u minoritů a jeho osudem byly misijní cesty. V roce 1316 se vydal na cestu do Chánbalyku (dnešního Pekingu, kde sídlil mongolský dvůr) s poselstvím papeže Jana XXII. Vrátil se po čtrnácti letech v roce 1330, když tři roky žil

přímo v Chánbalyku. Napsal o tom cestopis (Já bratr Oldřich Čech z Furlánska nebo také Cesta do říše Velkého chána (1316-1330), což jsou pozdější názvy popisu jeho cest. Bohužel, jeho originální vyprávění si svého času tak trochu "vypůjčil" John Mandevill (asi 1300-1372), anglický lékař, matematik a také cestovatel, čímž snížil atraktivitu původních zápisků Oldřichových. Církev ale nezapomněla. Po více než čtyřech stech letech, byl v červenci 1755 tento náš veliký cestovatel blahořečen papežem Benediktem XIV. Podal tehdy velmi podrobné svědectví o Číně. Byl pravděpodobně prvním Evropanem, který se dostal do Tibetu.

O necelé tři století později přichází do Číny další náš krajan, který zde nechal výraznou stopu. **Wenzel Pantaleon Kirwitzer** (1588-1626) z Kadaně, studoval mimo jiné v Olomouci a v Brně, významný astronom a matematik začal své působení právě před 390 lety (1622) v Kantonu. Jeho čínské jméno Čchi Wej-cchaj svědčí o tom, že pro Čínu vykonával zajímavé služby, zejména v odvětví astronomie. Pro nás je zajímavé to, že Wenzel byl v roce 1611 v Římě mezi jezuitskými studenty, kteří ve svém středu uvítali muže, kterého historie zná pod jménem Galileo Galilei.

Neuvěřitelně plodný je život dalšího muže, který se výrazně zapsal do čínských dějin. **Karel Slaviček** (1678-1735) studoval v Brně, v Olomouci a v Praze, přednášel matematiku ve Vratislavi, hebrejštinu v Olomouci a nakonec 3. února 1717, přesně před 295 lety byl představen císaři Kchang-si. Posléze zde strávil nádherných necelých 18 let života. Napsal odborné pojednání o čínské hudbě, zhotovil plán Pekingu a první upřesnil jeho zeměpisnou šířku, také napsal řadu astronomických prací. Během svého čínského pobytu si dopisoval s různými evropskými vědci, když

mnohé tyto dopisy se bohužel později ztratily. Jeho hrob je dosud udržován na hřbitově poblíž městského paláce s nápisem *Pan Jen*, osobním jménem *Ťia-le*, posmrtným jménem *Sien-chou*.

Uvedené příklady, které nejsou v historii jediné, jsou svědectvím naší vysoké kulturní vyspělosti. Bohužel svědectvím naší značné kulturní omezenosti je to, že většina občanů se díky spisům Aloise Jiráka stále ještě domnívá, že jezuité byli v naší zemi především dobří pouze pro pálení českých knih, což je hluboký nesmysl. Neměli jsme v historii vzdělanějších synů tohoto národa, než byli jezuité a následně piaristé. Cestuje-li dnes někdo z naší země do Číny, například za účelem podnikání či poznávání, má před sebou těžký úkol. Vysokou laťku důstojné spolupráce nasadili v minulých stoletích čeští vědci a cestovatelé. **V Číně se o nich ví. Proto také na dalších stránkách otiskujeme aktuální příběh opavského podnikatele Pavla Brídy tak, jak byl v pondělí 9. ledna 2011 zveřejněn v listu "Opavský ROTARIÁN", který je čtrnáctidenníkem Rotary clubu Opava International. [Vynechali jsme některé interní informace a článek jsme doplnili aktualitami z přípravy zajímavé akce, která se v čínském městě Wuxi odehraje zítra dopoledne.](#)**

OPAVSKÝ ROTARIÁN **PAVEL BRÍDA** VE ČTVRTEK VRACÍ ČÍNĚ **„BOURCE MORUŠOVÉHO“**

Nápad s bourcem vznikl mezi členy RC Opava International

Ve čtvrtek tohoto týdne (tedy zítra) se v sedmimilionovém čínském městě Wixi (nedaleko Šanghaje) odehraje velice zajímavá událost. Opaavský podnikatel Pavel Brída předá představitelům města originálně pojaté a silami jeho firmy vystavěné dětské lanové hřiště. A jak to všechno začalo? To je historie dlouhá více než dvacet let.

V roce 1991 založil Pavel Brída v Opavě firmu Motoscoot. Účelem podnikání byl komisní prodej motocyklů v ČR. Od roku 1994 se zaměřil na dovoz a prodej pouze vlastních skútrů ze zahraničí, zejména z Japonska. V tomto roce byl přebudován objekt Jednoty na novou prodejnu v Jánské ulici 38 v Opavě. Další čtyři roky poté představili zástupci firmy svému partnerovi v Japonsku produkci JAWY a jednali o exportu garantovaném japonskou stranou. Ve stejném roce patří do historie firmy i první krátká návštěva Číny- navázání spolupráce ve vývoji, výrobě a designu. Bilance firmy ku 31. 12. 2005 je velice úctyhodná. Za rok 2005 bylo prodáno celkem 2 359 nových motocyklů jako celků jen v ČR, mimo export do jiných zemí. Díky této spolupráci například vznikl nový model v retrostylu Pionýra - JAWA NEW PIONÝR 50 ccm. Na vývoji a výrobě se podílel nejen Pavel Brída jako majitel Motoscootu, ale další pracovníci firmy pan Brigula a pan Vajda. Během necelých dvou měsíců byl vyroben funkční vzorek. V březnu 2006 představila firma na výstavě Motocykl 2006 moped NEW PIONÝR. Současně se podařilo po náročném jednání přesvědčit čínského partnera, ke společné výrobě v Číně.

A tak v období duben až červen 2006 probíhá velkosériová výroba NEW PIONÝRA ve firemní továrně v Číně. Na sklonku roku 2006 Motoscoot exportuje stále častěji do celé Evropy. Například do Rumunska, Bulharska, Polska ale také do Německa, Holandska a Pobaltí. Ke konci roku 2006 má Motoscoot více jak 40 poboček po celé ČR. V září 2009 započaly práce na novém originálním projektu New Velorex. Za necelý rok byl představen další vlastní produkt z dílny Motoscoot k 60. výročí Velorexu pod vlastním chráněným logem: Velor-X-Trike za účasti tvůrce původního Velorexu Mojmíra Stránského.

V roce 2011 se objevuje, jak píše majitel firmy Pavel Brída, naše investice v Číně do možného programu čínských dětí. Jako kluk z učitelské rodiny se zkušenostmi v rodině a v práci s dětmi jsem tuto aktivitu cítil jako zajímavou a potřebnou. A tak 12. ledna 2012 otevíráme první lanové centrum v Číně pro čínské děti a mládež na přibližně 6 000 m² v centru sedmimilionového města Wuxi nedaleko od Shanghaje. Přibližně takovou prezentaci představil Pavel na konci minulého roku svým kolegům z RC Opava International. Nebylo to poprvé, kdy se jako Pavlovi fandové a přátelé seznámili s jeho impozantními podnikatelskými aktivitami značně přesahujícími hranice Evropy a vyjádřili jeho činnosti podporu.

Nu a tak po celou dobu roku 2011 se stavělo ve Wuxi něco, co tam ještě nikdy nebylo:

Pavel o tom hovořil i v čínské televizi:

Nu, a když se přiblížila doba předání hřiště představitelům města, tak jsme také debatovali o tom, jak učinit předání zajímavým. A tehdy se zrodil nápad s „bourcem morušovým“. Ale k tomu je třeba se vrátit do dávné minulosti:

*Jarního dne vyšlo slunko,
skřivan zazpíval, dívky nesou své nůše,
kráčí úzkou cestou,
jdou natrhat velké a měkké morušovi*

(Z čínské Knihy písní)

ČÍNSKÝ NÁVRAT

V dávných dobách byla Čína zemí mnoha vynálezů, které značně předčily míru znalostí Evropanů, Arabů a jiných národů.

Když se poprvé na trzích těchto zemí objevily výrobky z hedvábí, tehdejší svět se zbláznil. Kolombus slíbil tomu, kdo první uvidí zemi, hedvábný oblek. Ve starověkém Římě musel vystoupit dokonce sám Cicero a postavit se proti marnotratnosti těch, kteří byli za hedvábí ochotni zaplatit cokoli.

Není divu, že Čína hodlala uchránit svá tisíciletá tajemství výroby hedvábné nití, spočívající v rozbalování kokonů, v nichž jsou připravovány larvy bource morušového.

Bylo to v roce 552, tedy před 1460 lety, když dva mniši ve službách císaře Justiniána pod záminkou šíření křesťanství získali v provincii Yunnan potřebné znalosti o pěstování moruší a bourců. Poté semena moruše a vajíčka bourců přivezli do Konstantinopolis tak, že je propašovali v dutinách svých bambusových holí. Jmenovali se Ibas a Mikuláš. Od té doby se v Byzanci (zejména v Sýrii a v Řecku) rozvíjí hedvábnický průmysl, který později zachvátil i zbytek světa.

A tak si Pavel Brída připravil poněkud větší bambusovou hůl, kterou ve čtvrtek při otevírání hřiště předá představitelům města s těmito slovy:

Je tomu 1 460 let. Už jsme si mnohé navzájem odpustili. Ale na důkaz upřímných úmyslů a zachování dobrých vztahů, předávám symbolicky zástupcům města zpět „bource morušového“ v obsahu této bambusové hole. Jsou v ní plány našeho hřiště. Hřiště, které by nemělo zůstat jediným a jímž tak trochu splácíme dluh této zemi, která byla oloupena o jedno ze svých atraktivních výrobních tajemství. Doba se změnila. Ale symbol navrácení hodnot v bambusové holi, ten systém bychom měli učinit tradičním, zachovat a rozvíjet.

OTÁZKOU JE, KDO BY SE MĚL VLASTNĚ PROBUDIT

Pokud byste se chtěli dozvědět více, stačí se podívat na tyto weby: www.motoscoot.cz ; www.new-velorex.cz ; www.velor-x-trike.com ; www.europedream.cn . Kdybyste chtěli Pavlovi zavolat do Japonska, telefon jeho firmy je tento: +818032510570.

V Číně ho případně zastihnete na telefonním čísle +8615052417873.

A v Evropě na +420601524601. Jinak tohoto sympatického pětáctyřicetiletého chlapíka zastihnete na pravidelných schůzkách RC Opava International, pokud tedy není zrovna někde ve světě. Je to již více než dvacet let, když Pavel se svým tatínkem založili soukromou autoškolu „ Otec a syn Brídovi“. Ta byla například v roce 1993 prohlášena za nejlepší

autoškolu v okrese Bruntál. Pavel mezitím dostudoval vysokou školu a začal se věnovat svým láskám z mládí – motorům a motocyklům. Je zcela logické, že své místo našel mezi rotariány, jejichž filozofie sloužit a pomáhat ostatním, je také filozofií jeho života. Není také nic divného, než to, že nápad s navrácením“ bource morušového“ vznikl v debatách mezi členy klubu.

V neděli ráno, těsně před odletem do Číny Pavel napsal:

Jinak mam bambus jiz vyladeny a na rucnim papire text psany rucne a cinsky a sam jsem se pro zahajeni naucil v cinstine jednu sloku....:-)

A také připsal, že je mu docela líto jedné, takové jakoby drobnosti. Pozvánka, kterou na slavnostní otevření parku poslal i na české diplomatické zastupitelství do Šanghaje, zůstala zatím bez odezvy. Jeho aktivity nestály pracovníkům české reprezentace alespoň za pozdravný e- mail.

Doufejme, že se do čtvrtka někdo z našich v Číně probudí. U nás se řada poctivých podnikatelů probudila již dávno. Hned, jak k tomu byla v této společnosti příležitost. Jenže stamiliony z grantů, evropských i domácích dotací, o státním rozpočtu nemluvě, jdou v mnoha případech někam zcela jinam, než do oblasti promyšleného, akčního a netradičního podnikání. O tom, že by si takových případů všimla naše média, o tom si můžeme nechat jenom zdát. Neboť při výstavbě hřišti v daleké Číně nikoho nezavraždili a nikdo tam také nic neukradl. Takže nezbyvá nic jiného než doufat, že až Pavel bude v Číně otvírat třeba třetí dětské hřiště, že dostane pozdravný telegram třeba ze Strakovky. Nebo od někud jinud. Zatím ví zcela jistě, že mu palce drží především jeho kolegové rotariáni. Na začátek to není vůbec málo. Naopak. Na další straně je fotografie bambusové tyče obsahující novodobé poselství jednoho opavského podnikatele. Je v tom více než symbol.

Tak vypadá bambusová hůl, kterou zítra předá podnikatel Pavel Brída představitelům města Wuxi s dopisem, v němž píše, že vrací Číně zpět po 1460 letech „bource morušového“.

JAK V OLOMOUCI ZABALILI DO FRÁZÍ NEUVĚŘITELNĚ NESROZUMITELNÉ TISKOVÉ ZPRÁVY MINIMÁLNĚ PATNÁCT MILIONŮ KORUN

(ale také asi ještě něco jiného)

Zcela hypoteticky si představte náhle vzniklou situaci. Jste úspěšným podnikatelem v jihočeském kraji, ale z nějakých organizačních důvodů přestěhujete firmu do kraje Olomouckého. Třeba tam máte nějakou lásku. Charakter firmy přestěhování dovoluje, nově pronajaté prostory jsou výborné a chystáte se příští den otevřít. A jdete odpoledne na malou procházku a potkáte náhodou hejtmana kraje, Martina Tesaříka. Možná, že se znáte z dávných časů. Po výměně zdvořilostních frází se pana hejtmana zeptáte, jak kraj podporuje podnikání v místě. A pan hejtman vám odpoví:

Potřebujeme reagovat na změny potřeb v rámci regionu, za tímto účelem jsme také vytvořili sdružení OK4Inovace, které bude naplňovat Regionální inovační strategii Olomouckého kraje. Sdružení funguje jako regionální platforma, kde různorodé subjekty mohou společně komunikovat a systémově a efektivně koordinovat aktivity v oblasti inovací. Sdružení má zatím sedm zakládajících členů, nicméně jsme otevření spolupráci s dalšími partnery, a to nejen z řad podnikatelských subjektů.

Moc tomu nerozumíte, tedy téměř vůbec, spolknete to a pro jistotu se zeptáte ještě jednou: Já myslím, jak konkrétně podporuje kraj podnikání. To OK4Inovace se mi zrovna nezdá jako nejpřitažlivější název a o jeho srozumitelnosti a vyslovitelnosti nemluvě. A dostanete tuto odpověď:

Sdružení OK4Inovace vzniklo v listopadu minulého roku, zajišťuje naplnění Regionální inovační strategie Olomouckého kraje. Bude monitorovat legislativu a politiku v dané oblasti, získávat finanční prostředky na podporu inovací a inovačních procesů, a v neposlední řadě bude inovační procesy propagovat formou prezentačních akcí. Mělo by především reagovat na změny v regionální ekonomice a inspirovat se i ze zahraničních zkušeností. Olomoucký kraj na fungování sdružení a realizaci Regionální inovační strategie Olomouckého kraje (RIS) pro letošní rok vyčlenil ze svého rozpočtu přes 15 milionů korun. Peníze chceme využít ve třech hlavních oblastech. Na podporu lidských zdrojů, vytvoření regionálního systému přenosu technologií a na služby a podporu inovativních firem.

Pokud se vám ty odpovědi nezdají, pokud se domníváte, že by jim nikdo nerozuměl, nebo snad dokonce kdybyste přišli k názoru, že jde o snůšku frází, tak vězte, že se nejedná o nějakou opozdilou silvestrovskou legráčku. Odpovědi jsou **doslovnou a podstatnou** částí tiskové zprávy vydané v pondělí 9. ledna večer krajem Olomouc pod titulkem

***Hejtman Martin Tesařík:
podpora místní ekonomiky a inovace jsou naší prioritou***

JAK TOMÁŠ ALVA EDISON POPRAVIL SLONICI TOPSY

Čtvrtý leden je výročím neuvěřitelné kapitoly v elektrotechnice. Tohoto dne roku 1903 se nejslavnější vynálezce moderních dějin, Thomas Alva Edison, propůjčil k popravě slona elektrickým proudem. A to hlavně proto, aby podpořil svůj výrobek. Tato slova napsal autor následujícího článku Matouš Láznovský 4. ledna t. r. na blogu technet.idnes (odkaz na konci článku).

Thomas Alva Edison byl v mnoha ohledech progresivní muž. Kromě příslovečné žárovky a dalších zařízení uvedl do života také například model moderní vývojové laboratoře, která fungovala jako "továrna na vynálezy". Což by se mu zřejmě nepodařilo, kdyby nebyl velmi tvrdohlavý a vytrvalý. Někdy u něj bylo těchto povahových vlastností až přespříliš. Na přelomu 19. a 20. století například Edison vedl nesmlouvavý boj za to, aby se standardem elektrifikace stal stejnosměrný proud. Na druhé a nakonec vítězné straně "války proudů" (anglicky se opravdu říká War of Currents), tedy na straně proudu střídavého, stál především George Westinghouse, zakladatel stejnojmenné firmy.

Edison měl zpočátku výhodu, protože jeho stejnosměrné sítě ovládly velká města. Brzy se ale ukázalo, že proud střídavý je pro elektrifikaci výhodnější. Edison se pokoušel rozsáhlou kampaní veřejnost přesvědčit, že střídavý proud je mnohem nebezpečnější než stejnosměrný.

Tajně například zaplatil inženýra, který prodal americkému státu první elektrické křeslo na střídavý proud. (Westinghouse předtím státu odmítl podobné zařízení prodat.) Edison doufal, že zákazníci nebudou chtít doma zařízení pracující se stejným proudem jako popravčí nástroj. Dokonce se pokusil prosadit pro popravu elektrickým proudem (anglicky to electrocute) termín "zwestinghouseovat" (to westinghouse).

Ale to nestačilo. V roce 1887 na desce připojené k tisíci voltovému generátoru popravil před novináři asi tucet zvířat. Zřejmě nejhorší chvíle ovšem přišla 4. ledna roku 1903. Ten den se zhruba 1 500 diváků a novinářů sešlo, aby byli svědky konce slonice Topsy. To bylo zřejmě dosti nerudné zvíře patřící lunaparku na Coney Islandu, které během předchozích tří let zabilo tři ošetřovatele. (Včetně jednoho "pitomce, který se ji pokusil nakrmit zapálenou cigaretou," píše server Wired.com, jemuž také nepřímo děkujeme za připomenutí tohoto neuvěřitelného případu.)

Lunapark se rozhodl, že Topsy utratí, a Edison se rád nabídl. Zřejmě se domníval, že čím větší zvíře, tím větší publicita. Na místě byl proto i kameraman, který z této "reklamní akce" udělal obrazovou dokumentaci. Snímek "Poprava slona elektrickým proudem" pak Edison nabízel k distribuci.

Samotný akt proběhl rychle. Slon dostal poslední a otrávené jídlo (jen pro jistotu), pak byl připoután ke speciální konstrukci a o chvíli později do něj Edisonovi inženýři pustili napětí přes 6 000 voltů. Zvíře bylo prakticky okamžitě mrtvé. Stejně jako v té době byla už de facto mrtvá myšlenka na rozvodné sítě se stejnosměrným proudem.

Zdroj: http://technet.idnes.cz/neuveritelne-vyroci-den-kdy-edison-popravil-slona-elektricky-proudem-1ng-/tec_technika.aspx?c=A120104_144656_tec_technika_mla

ELEPHANT ELECTROCUTED FOR MURDER.

The photograph shows Topsy, the elephant electrocuted at Coney Island for murdering three men. A current of 6-000 volts was used. Topsy was the original baby elephant.

**Autorská výstava
uměleckého fotografa
z Dolní Jasénky
u Vsetína.**

Petr LEŠKA

...krajiny ?

**Vernisáž je v sobotu
14.ledna 2012 v 17 hodin**

**Výstava je prodejní,
přístupná denně do 23.března 2012**

ART GALERIE PENSION
Pension U řeky, Karlovice 209
tel.: 554 744 115, mobil: 603 721 434
www.pensionureky.wbs.cz

pozvánka

Tento pátek 13. 1. 2012 v 19:00 v Kavárně a čajovny Ninive se uskuteční přednáška Soni Csiffáry o stavbě Zeměloď v ČR, soběstačného nízkonákladového domu bez napojení na síť. Srdečně zvou pořadatelé. Více na

<http://earch.cz/tag.aspx?tag=Michael+Reynolds&tagID=783>

<http://www.zemelod.cz/cz/fundraising.html>

KŘESŤANSTVÍ JE STÁLE SOUČÁSTÍ NAŠICH ŽIVOTŮ

Petr Andrlé

Nedávno zveřejněný údaj ze sčítání lidu o tom, jak ubývá těch, kteří se hlásí k nějaké církvi či k náboženskému vyznání, vyvolal nepochopitelný „jásot“ na naší politické a společenské scéně. Mezi mými přáteli, ať jde již o mé vrstevníky či o lidi daleko mladší, je stále mnoho těch, kteří mají svou víru a své přesvědčení. Nepovažují za nutné toto vše dávat na nějakou miskou vah a je zcela možné, že onu patřičnou kolonku ve sčítacím archu zcela vědomě vynechali, nebo ji ponechali zcela bez povšimnutí. V naší zemi jsou stovky občanských sdružení, které se scházejí při opravách kapliček, kostelíků a kostelů a snaží se obnovit dědictví předků. I s poselstvím, které nám svými stavbami zanechali.

Je zcela možné, že mnozí z nich by na otázku, jakého jsou vyznání, neuměli nebo nechtěli odpovědět. Svou víru chápou zcela jinak. Takže stav je dobrý, nikoli zoufalý. Ti, kdož se radují z oficiálních statistik, jsou vedeni spíše odporem k církevním restitucím, které nejsou schopni posoudit z hlediska jistých kulturních a společenských potřeb. Maně si člověk vybaví dávný výrok známého francouzského filozofa, básníka, spisovatele a také mimo jiné bojovníka proti církvi z 18. století. François Marie Arouet (na snímku vlevo) známý spíše pod jménem Voltaire svého času prohlásil, že by si přál, aby jeho žena i jeho domovník věřili v Boha. „*Byl bych méně podváděn a méně okrádán*“, prohlásil.

V roce 2005 se v Německu zrodilo křesťanské hnutí, které sdružuje lidi bez ohledu na jejich postavení k prohloubení víry. Iniciátorem toho byl Johannes Hartl, katolík, teolog, otec rodiny. Jejich centrum je v Augsburgu a nazývá se Gobetshaus (Dům modlitby). V prvních lednových dnech tohoto roku svolali konferenci, které se účastnil mimo jiné i náš kardinál Miroslav Vlk, který byl vyzván, aby se s účastníky rozdělil o své názory a zkušenosti. Sešli se zde mladí lidé z celé Evropy a nešlo jen o profesionální zástupce církvi.

Ještě předtím, 11. října 2011 promluvil kardinál Vlk před vysokoškoláky v Mladé Boleslavi. K promluvě na téma „Náboženství a společnost“ byl pozván předsedou správní rady zdejšího Demokratického institutu Přemyslem Tišerem. Zkuste si jeho přednášku přečíst. Třeba vás povede k zamyšlení nad dnešním světem, který je rozhodně jiný, než by se dalo soudit z několika kolonek ve sčítacích arších. Kardinál Vlk svoji přednášku nazval zcela patřičně, BŮH JE ZPĚT.

BŮH JE ZPĚT

Přednáška kardinála Miloslava Vlka v Demokratickém institutu Mladá Boleslav 11. října 2011

Vážený pane předsedo správní rady Demokratického institutu, vážený pane rektore, vážení přátelé, milí posluchači, Děkuji především za vaše milé pozvání. Rád přicházím, protože téma, které je pro dnešek zvoleno, je velice aktuální. Diskutuje se o něm na nejrůznějších rovinách ve společnosti a myslím, že nepřeháním, když řeknu, že v celém světě. Není to především téma náboženské, propagační, ale je to tematika celospolečenská, existenční, filosofická, která zajímá nejen filozofy, ale i politiky, politiky, ekonomy, novináře a další odborníky. Je samozřejmé, že se o ní doširoka diskutuje také v církvi. Já nejsem z řady těch specialistů, kteří se profesionálně soustřeďují na sledování tohoto problému ve světě, ale k tématu jsem se dostal z praxe, když jsem se už v době komunismu setkával s řadou lidí nejrůznějšího druhu, profese a zaměření, kteří se zajímali o otázky duchovních a

náboženských hodnot, o základní otázky odkud a kam směřujeme, jaký je smysl naší lidské existence, jaká je naše identita, werichovsky řečeno, k čemu tady jsme.

Dnes mnoho odborníků hledá odpovědi a vysvětlení současné komplikované situace v nejrůznějších částech a oblastech světa a východiska z ní. O tomto tématu se u nás zmiňují různé osobnosti jako například známý filosof prof. Václav Bělohradský nebo profesor Tomáš Halík a další. Šířeji k nám tuto problematiku uvádí docent JUDr. Václav Mezřický CSc, zvláště ve sborníku „Perspektivy globalizace“, který letos vydalo nakladatelství Portál. Jmenovaný autor působí od r. 1991 jako ředitel Ústavu práva životního prostředí právnické fakulty UK. Tento sborník je souhrn prací dalších sedmi autorů. Navazuje na titul „Globalizace“ vydaný v roce 2003 rovněž v Portálu, který je určen studentům politologie a příbuzných oborů.

Odborníci v těchto publikacích konstatují, že na současnou společnost již nelze nahlížet perspektivou sociálních věd bez užití termínu „globalizace“. Tomuto zaklínadlu se dostává prostor na rozličných, často i velmi vzdálených, diskurzivních rovinách: od kontemplančních vědeckých autorit přes publicistická pojednání o současném světě, po alarmující rétorické obraty radikálů na protestních shromážděních...(srov. přídeštní sborníku). Autoři bohatě citují v poznámkách sborníku další literaturu s tímto tématem. Sám Mezřický tu prezentuje velice známou knihu dvou anglických autorů Johna Micklethwaita a Adriana Wooldrige „God is back“ s podtitulem „Jak globální probouzení víry mění svět“. Tato kniha by si zasloužila podrobnějšího studia a diskuse. Doc. Mezřický její prezentaci uzavírá konstatováním, že „ze závěrů obou autorů vyplývá, že náboženství bude hrát v budoucnosti...stále větší roli ve veřejném prostoru“ (str. 225). V citovaném sborníku doc. Mezřického autoři konstatují, že „z velmi podrobných a věrohodných zdrojů plyne, že na světě dochází k podstatné renesanci religiozity, zejména křesťanské a muslimské, a že touto vlnou je zasažena například i čínská populace. Zajímavé jsou různé statistiky právě o náboženské situaci ve stále se vzdávající hospodářské velmoci Číny, které jsem nedávno četl.

Náboženství ve světě nepochybně představuje sílu, která může ovlivňovat vytváření základů právního řádu, jímž by se mělo řídit světové vládnutí“ (str. 199). Hodnocení Mezřického se shoduje s překvapivými výsledky bádání renomované americké společnosti „The Pew Forum on religion & public life“ o mizení duchovních hodnot a o jeho souvislosti se šířením násilí ve společnosti. V poslední kapitole svého sborníku, který je nadepsán „Návrat Boha“, cituje Mezřický amerického sociologa Nesbita, který v jedné ze svých knih uvádí, „že napříště myšlenka pokroku nebude vyvěrat z racionálně-sekulárního přesvědčení..., ale z renesance náboženství. V míře odpovídající postupnému rozšiřování pochybností o současné civilizaci se podle něho dá předpokládat, že náboženství vyplní vakuum vyplývající ze selhání modernity – ze zklamání z vědy, životní nudy. Bylo by také třeba dodat, že i ze vzdávající se úzkosti z budoucnosti...“ (str. 225). To je jen několik perliček. Setkání s tímto typem literatury v dnešním světě mě vedlo zpět k poznatkům a úvahám, kterými jsme se zabývali v naší existenční situaci v době komunismu.

Tehdy jsme stále více chápali, že komunismus je negativním vyvrcholením a zhroucením idejí Velké francouzské revoluce, aniž bychom chtěli degradovat její dějinný význam. Ve velkých ideologiích 20. století, v komunismu a nacismu, se jasně ukázalo, že i ty nejvznešenější lidské ideje, jaké francouzská revoluce přinášela – svoboda, rovnost a bratrství – nejsou nic. Ano, zvrhnou se ve svůj opak, jestliže nejsou neseny nejvyšší Pravdou a dobrem. Když byl člověk ustanoven jako střed, jako rozhodující činitel života společnosti, nebo spíše když byl postaven na oltář, kam se poděla lidská svoboda? Zvrhla se v otroctví. Uzurpování moci člověka nad člověkem, určování hodnoty člověka a jeho důstojnosti podle jen libovolných lidských měřítek a osobních sobeckých či stranických zájmů vedlo ke koncentrákům a gulagům. A kam se poděla rovnost, když člověk podle vlastní úvahy povýšil rasu či příslušnost k určité třídě na základní měřítko hodnocení důstojnosti a rovnosti člověka? Kam se podělo bratrství při Hitlerově „Drang nach Osten“ nebo při vpádu „bratrských“ vojsk do naší země v roce 1968? Co zbylo z vysokých ideálů francouzské revoluce, ponechaných v rukou lidí? Pád těchto ideologií před našima očima je velkou dějinnou lekcí. Pro nás je při analýze našich osobních zkušeností s velkými ideologiemi 20. století jasné, že tudy cesta nevede! Bohužel jsme neudělali dostatečně fundované hodnocení a rozbor toho, co jsme zažili, a nevyvodili důsledky pro náš další vývoj. Jaké je hodnocení

našeho společenského vývoje 22 let po pádu komunistické ideologie? Na tuto otázku si může každý odpovědět, zvláště ve světle literatury, o které tady mluvím. Dodám jen, že jsem tehdy ještě nechápal v plné šíři to, co v první polovině 20. stol. napsal známý německý sociolog náboženství Max Weber.

Obecně, ale velmi předvídatě řekl, že na počátku své profesionální kariéry byl přesvědčen, že víra je odbytá věc a že je pouze otázkou času, kdy její význam pro člověka zmizí. Na konci své profesionální kariéry uprostřed minulého století pokorně vyznává, že náboženství je zvláštní fenomén, který nezmizí, protože když upadá nebo se zmenšuje, vytváří vakuum, které po jeho hodnotách znovu volá. Vývoj mu dává zcela za pravdu. Podívejme se v tomto směru k sousedům. V roce 2007 vyšla v nakladatelství „Návrat domů“ kniha německého autora Petra Hahneho pod názvem „Konec legrace“, z původního německého titulu „Schluss mit lustig“ s podtitulem „Německo na kolenou! A co my?“ Autor je nejznámějším německým televizním komentátorem, zástupcem ředitele berlínského studia ZDF. Jeho ředitel Markus Schächter jej označil za „nejdůležitějšího muže v Berlíně“.

Ve své skrovné knize „přináší šokující informace o rozpadu nejen německé, ale celé evropské společnosti i její kulturní tradice, na základě běžně dostupných informací a vyjádření čelních politických představitelů analyzuje aktuální stav německé společnosti a předkládá ne příliš radostný výhled do budoucnosti“. Autor připomíná opakující se události, že mládež, žáci jsou schopni postřílet své spolužáky i učitele. Připomíná různé americké zkušenosti tohoto druhu, ale i podobnou událost v Erfurtu v roce 2002. Šířeji se zamýšlí nad kořeny a souvislostmi těchto událostí a také nad možným řešením. Vzpomíná na revoltu mladých v roce 1968 (viz str. 24 a dále) a ukazuje například, na jakých zodpovědných místech dnes její nositelé sedí. Znovu a znovu dochází k závěru, že chybí duchovní hodnoty a výchova k nim. Bohatě cituje výroky a názory různých zodpovědných osobností německého veřejného života a odvážně ukazuje, že s těmito lidmi a s těmito názory nelze ze současné krize vyjít a že v té situaci – pokud se nezmění – není perspektivní východisko. Některé tituly kapitol jsou velmi výmluvné: „Zbabělá společnost kompromisů“, „Hledání smyslu a hledání zábavy“, „Přiveďte zpátky Boha“, „Příklad místo příkazu“, „Tvůrci strachu na konci“, „Životní lži společnosti žijící pro zábavu“ atd. Uvedené tituly ukazují, jakým směrem se uvažování autora knihy ubírá. Není to filosofování, ale vychází vždy z konkrétních událostí a je komentuje. Autor není nějaký úzkoprsý evangelík, ale velmi racionálně uvažuje a své úvahy dokládá konkrétními fakty.

Před několika lety jsem se v Bruselu účastnil spolu s 21 různými náboženskými leadry z celého světa dialogu o příčinách finanční a ekonomické krize. Hlas této diskuse zněl unisono: nejde jen o ekonomickou a finanční záležitost, ale jedná se zároveň o krizi etickou a morální, o krizi duchovních hodnot, které byly v této oblasti zanedbány. Myslel jsem opět na naši situaci a na absenci duchovních hodnot v životě společnosti a na tolik negativních jevů, které z toho vyrůstají. V poslední době velcí američtí ekonomové varují před hrozcím celosvětovým kolapsem hospodářství za současného stavu ekonomie. Tyto úvahy ukazují, jaké různé módní postoje vedou pak k situaci ve společnosti ve světovém měřítku. Ostatně je často zažíváme i u nás. Vzpomeňme na norskou tragédii, londýnské výtržnosti zaplacené lidskými životy, berlínské ničivé akce mládeže. V našem tisku se projevuje bezradnost: „co s tím budeme dělat“, mluví se o „systémové krizi“ nebo o „světě pracujícím k porodu“. Začínají se váhavě hledat příčiny. Z německé scény bych ještě chtěl citovat jednu knihu, jejíž autor se slovanským jménem Matthias Matussek, jí dal název „Das katolische Abenteuer. Eine Provokation“. Jednu z posledních kapitol nadepsal „Soumrak model“. Kniha není pouze nějaké velké knižní kázání, ale tady mluví o duchovních hodnotách pro dnešní svět člověk „od novin“.

Prošel novinami Berliner Abend, Stern, Spiegel, byl dopisovatelem v New Yorku, v Rio de Janeiro, tedy prošel svět. A vedle spíše kritického Hahneho nabízí konkrétní pozitivní řešení mnoha situací. Obě tyto knihy, které líčí situaci našich sousedů, jsou velmi užitečné pro analýzy a konkrétní hledání východisek z podobných situací u nás, ke kterým se zatím konkrétně nikdo z našich politiků se neodhodlal. Jen se pouze pragmaticky připravují další a další programy, které většinou znovu a znovu nevycházejí, ale neuvažuje se mnohdy neracionálně proč. Kromě těchto různých rovin situace ve světě se velmi diskutuje i na všech rovinách církve a hledají se správné postupy, jak pomoci dnešní společnosti. Právě církev má

jako své poslání vnášet do společnosti, do světa, duchovní hodnoty. Po Velké francouzské revoluci byla církev zahrnuta a sama se stáhla do ghetta a žila spíše pro sebe. Ale Druhý vatikánský koncil se stal mezníkem otevření se církve světu a společnosti, tzv. 'aggiornamenta'.

Od té doby se mnoho změnilo, zvláště za posledních dvou papežů. Jan Pavel II. byl symbolem otevření se církve. Jeho otevřená náruč byla toho velkým symbolem a jeho pohřeb svědectvím. Papežové nekritizují „ten zlý svět“, ale zvláště Benedikt XVI. je svou velkou teologickou erudicí vlastně jedinou velkou postavou ve světě, která podává vysvětlení situace a dává orientaci, jak z krize vyjít. Která světová osobnost nebo instituce je schopna shromáždit živě před svým řečištěm 5 milionů lidí, jak to udělal v r. 1996 v Manile Jan Pavel II.? Která světová osobnost shromáždí k sobě 2 miliony mladých lidí, aby jim svěčila živě poselství pro jejich život, jako to udělal v Madridu Benedikt XVI.? On, na svých cestách, mluví v parlamentech k politikům o konkrétní situaci světa a jejím řešení, mluví na univerzitách k profesorům a vědcům, nedělá jim kázání, ale vede s nimi dialog. Tématem řady jeho velkých projevů je vztah rozumu a víry.

Nedává praktické konkrétní návody, ale mluví o základech ekonomie i politiky, přesně o tom, co dnešní společnost potřebuje. Mluví o rozvoji člověka i celých národů, o etice podnikání, o odpovědnosti finančního sektoru. V oblasti kultury mluví o převažující technicistní mentalitě, o moci médií, o oblasti etické, o obraně lidské důstojnosti, o právních systémech, o koncepci práv a povinností. Mluví o problémech globálních, o oblasti politické. Nesnaží se lacino získávat popularitu, ani „nechytá dušičky“, ale má na zřeteli dobro společnosti.

Jeho poslední encyklika Láska v pravdě je toho velikým dokladem. V posledním půlstoletí se v církvi rozvinula velká řada obnovných církevních hnutí (která jsem ve světě poznal), aby církev napřed změnila sama sebe, chce-li měnit ty druhé. Proto řeč, které dnes svět rozumí, nejsou kázání, ale svědectví života... V perspektivě, že ten, který je autorem vesmíru i lidského světa, že tento Bůh není Bohem vzdáleným, ale Bohem blízkým, jsem přesvědčen, že svět má šanci z krize vyjít.

ABY BYLO CO SLAVIT

1. ledna 2012 oslaví Česká republika své 19. narozeniny. Dva nové státy vznikly vzrušeným rozpadem Česko-Slovenské federace v důsledku neslučitelnosti programových cílů dobových elit obou národů a silící touze Slováků mít více pravomocí pro svou republiku a svébytnosti pro svůj národ. Většina občanů tehdy ve volbách dala v obou republikách hlas politickým stranám, které poté z různých příčin životaschopnou platformu společného státu nenalezly.

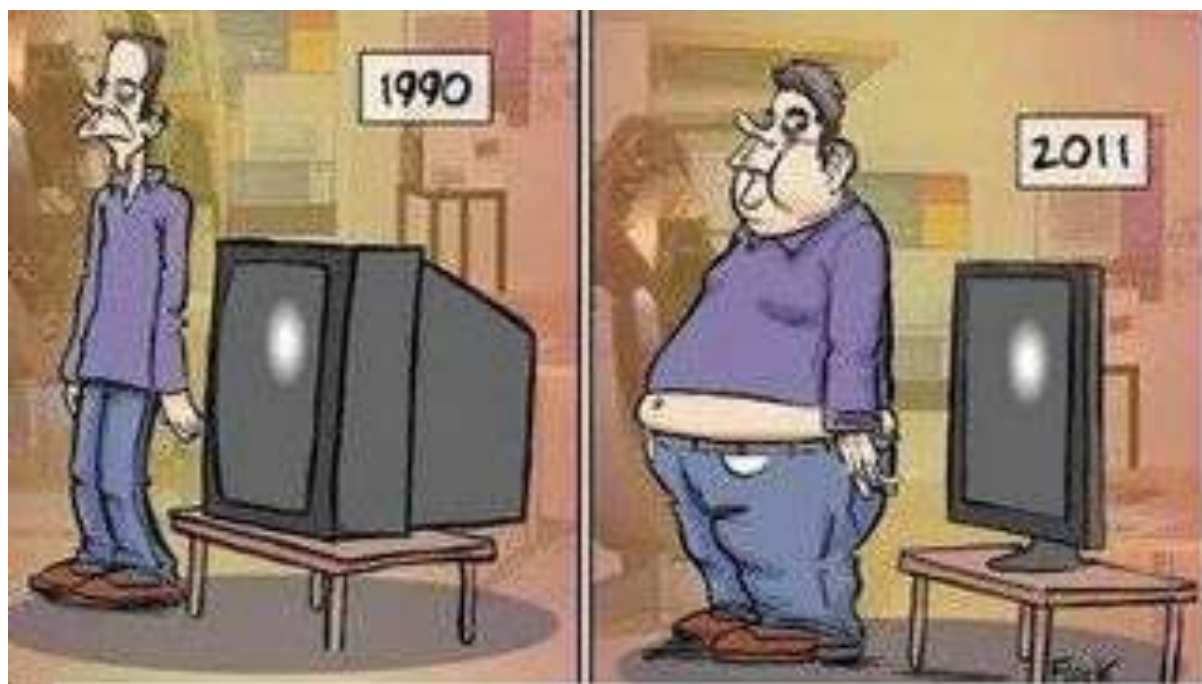
Obě nové země následně vstoupily do EU a byly přijaty do NATO. Dosáhli jsme tedy zásadního cíle občanské revolty z roku 1989. Během devatenácti let existence Českou republiku ani její občany akutně neohrožoval žádný vnější nepřítel. Naše životní úroveň (máme-li na mysli pouze její materiální stránku) se znatelně zvýšila. Rychlost jejího růstu je patrně bezprecedentní v celých dějinách národů žijících na našem území, avšak z velké části šla na úkor zadlužení veřejného sektoru i obyvatel země. Finanční zátěž je tak obrovská, že mnohé rodiny a obce již přivedla za hranu únosnosti. Nenastane-li v této věci zásadní zvrát, počet obyvatel žijících v těžké závislosti na finančních institucích a státu poroste. Stále více našich spoluobčanů bude bankrotovat v důsledku nesplácení dluhů a přijde tak o poslední v nouzi mobilizovatelný majetek. Obrovské dluhy veřejného sektoru, pokud nedojde k jeho platební neschopnosti, budou muset splácet naše děti i vnukové. Společenské elity příliš akcentují zvýšení svého materiálního blahobytu a vytvářejí tak neblahé vzory,

přestože cesta bezhlavého zisku a konzumu ke štěstí nevede. Bohužel lidé, k nimž mnozí vzhlíží, často nevědí, co je v životě člověka podstatné.

Prvním krokem k nápravě věcí je změnit u sebe a ve svých rodinách vzory chování ve prospěch odpovědnějšího přístupu k životu, což se nepochybně projeví v ozdravení funkcí obcí a následně i státu. Zbavme se vlastních dluhů a podporujme či přímo glorifikujme pracovitost, vzájemnou spolupráci, spořivost a uměřenost, nikoli konzumní spotřebu. Buďme proti utrácení peněz, které jsme nevydělali a proti těm politikům, kteří si vlastní popularitu kupují za prostředky ze společných zdrojů. Začněme důsledně odhalovat a tvrdě trestat korupci. Zbavme se do pěti let deficitu veřejných rozpočtů a do patnácti let státního dluhu. Druhým krokem musí být obnova sociálního kapitálu. Hmotná životní úroveň rostla. Rezervoár vzájemné důvěry a spolupráce však naopak vysychal a to nutně vede k zastavení nárůstu a k poklesu hmotné životní úrovně. Můžeme to zvrátit. Tím, že budeme pravdiví a čestní, že budeme ctít přátelství, manželskou věrnost, odpovědnou výchovu dětí, že budeme rozhodně prosazovat nejen práva, ale i povinnosti. Žijme ve vzájemné úctě a respektu. Budeme-li důvěry hodní, dostane se nám jí. Lidé pak budou slušnější i šťastnější, dokonce, i když se ekonomicky příliš nebude dařit. Žádný úředník, politik ani stát za nás tohle nezařídí.

Podaří-li se jakýkoli pokrok ve výše uvedených směrech, změní se pochmurná atmosféra v naší zemi a napříště bude při výročí vzniku České republiky rozhodně co oslavovat. Přejeme všem úspěšný rok 2012!

Konzervativní strana
Jan Kubalčík, předseda
www.konzervativnistrana.cz

FENG SHUI a STAVEBNÍ MEDICÍNA

**LIDÉ
SE
ČASTO
NECÍTÍ
VE
STAVBÁCH
PŘÍJEMNĚ
PROČ ?**

Jak vnést do svého života harmonii a podpořit vlastní zdraví?

Ing. Petr BURÁŇ

stavební technik, Živé bydlení, www.zivebydleni.eu

Ing. Petr MAKEŠ

elektrotechnik, Zdravý domov, www.zdravy-domov.cz

18. 1. 2012

STŘEDA

18:00 hod

BUDOVA B KINA MÍR 70

PROSTORY O.S. FLEMMICHOVA VILA

DOZVÍTE SE:

- Jaký vliv na člověka má tvar domu
- Co je energetická páteř domu
- Jaké jsou vlivy elektrosmogu
- Co je to stavební biologie
- Akupunktura obytného prostoru
- **Jak zlepšit své obytné i pracovní prostředí**

VSTUPNÉ 30,- Kč

Akci pořádá o.s. Flemmichova vila, Hlubčická 20 Krnov, flemmichovka@seznam.cz

www.pensionureky.wbs.cz
www.pensionureky-jeseniky.unas.cz
e-mail: pensionureky@quick.cz

e-mail: INFO@pavozkadesign.cz
www.pavozkadesign.cz

ART GALERIE PENSION
Pension U řeky, Karlovice 209
Tel.: 554 744 115
Galerista mobil: 603 271 434

PETR LEŠKA

**Autorská výstava uměleckého fotografa
ze Vsetína.**

**Vernisáž je v sobotu 14.ledna 2012 v 17 hodin
Výstava je prodejní, přístupná denně do 23.března 2012**

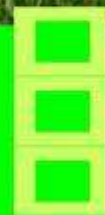

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (755)

Už se vám někdy stalo, že jste měli živý sen, v němž vystupoval někdo, koho jste v životě neviděli? Nedávno se mi objevil výše otištěný obraz, snad proto, že jsem večer před spaním otevřel několik knih pojednávajících o významných učencích z řad jezuitského řádu. Portréty na výše otištěné mědirytině jsou plné úžasných mužů vědy. Nachází se zde vyobrazení jezuitští kardinálové, španělští, němečtí, portugalské, čeští a italští filozofové, teologové a vědci. Dějiny filozofie a přírodních věd 16. až 18. století v českých zemích jsou výrazně spojeny s řádem, neboť se jedině jezuité věnovali těmto vědám. A velice úspěšně. Tak, že se veřejnosti mnohé z jejich pro jistotu činnosti zatajilo. Z onoho obrázku na mně mával Rodrigo de Arriaga, jakoby chtěl demonstrovat, že letos uplyne 420 let od jeho narození. Čím více informací jsem kdysi získával o tomto muži, tím více mě fascinoval. Letos tomu bude 390 let od doby, kdy třicetiletý španělský filozof přišel do Prahy. Získal zde doktorát, naučil se dokonale česky a nakonec se stal na dlouhá léta děkanem pražské teologické fakulty. Jeho disputace o povaze rozdílů mezi metafyzickými principy esencí a existencí (bytím) jsou dodnes pozoruhodné. Právě ony ovlivnily například slavného britského empirika Davida Hume, když formuloval svou kritiku kategorie kauzality. Ano, vím, je to všechno těžké a složité.

Chtěl jsem pouze naznačit, že Arriaga u nás našel svůj druhý domov, takž ho považujeme také za Čecha. V roce 1642 procestoval celou naši zemi – nebyl mu

lepším průvodcem nikdo jiný, než jeho student Bohuslav Balbín, veliký český vlastenec.

Proč ho vlastně v této snové příhodě připomínám? V době jeho pedagogického působení se v Evropě používalo jedno takové zajímavé úsloví. „Videre Pragam et audire Arriagam“. Vidět Prahu a slyšet Arriagu. A skutečně – z celé Evropy se sjížděli mladí lidé, aby si mohli, vyslechnou přednášky tohoto muže. A mnozí z nich po ukončení studií zůstávali v Praze a věnovali se vědě. Arriaga v Praze napsal svá dvě rozsáhlá základní díla, systematické učebnice filozofie a teologie.

Od té doby uplynula bezmála čtyři století. Nenapadlo vás někdy, jako to asi ti naši předkové dělali, že Praha byla mnohokrát symbolem evropského vzdělávání? A přitom se vůbec tak strašně jako my nezadlužovali a neměli žádné privátní firmy, které by jim organizovaly něco jako maturity. Oni neměli dokonce ani ministry školství.

Myslíte, že jednou se v Evropě objeví heslo „ Vidět Prahu a uslyšet.... a místo těch několika teček bude uvedeno jméno českého vědce nebo politika? Mám obavu, že v nejbližších letech nikoli. Ten, kdo je a bude produktem našeho školství, světového věhlasu rozhodně nedosáhne. A ten, kdo získá své vědecké ostruhy v jiných zemích, radši v nich zůstane.

Téměř s jistotou se dá předpokládat, že ono úsloví „ vidět Prahu a slyšet Arriagu“ by neuměl odborně a podrobně vysvětlit žádný poslanec či ministr. Mnozí z nich chodili do školy v době, kdy se o jezuitěch mluvit moc nesmělo, někteří zase do školy nechodili většinou vůbec, pouze si nechali zpracovat své diplomové práce. Nebo je opsali. Nezdá se vám, že slovo mdlo je v poslední době velice málo frekventováno? Navzdory tomu, že se člověku často dělá.

**Dnes má BOHDANA. Zítřka PRAVOSLAV.
Nezapomeňte jim blahopřát.**

